

ת"פ 38237/07/14 - מדינת ישראל נגד אחמד אברהים אבו טיר (עציר) אחמד מוחמד אבו טיר

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 38237-07-14 מדינת ישראל נ' אבו טיר(עציר)
ואח'
ת"פ 38229-07-14 מדינת ישראל נ' אבו טיר(עציר)

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אחמד אברהים אבו טיר (עציר) ת.ז. 203592035
2. אחמד מוחמד אבו טיר (עציר)

הנאשמים

גזר דין בעניינו של נאשם 1

1. הנאשם הורשע, על סמך הודאתו, במספר עבירות של ניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) בצירוף סעיפים 274(2), 274(3) ו-25 לחוק העונשין התשל"ז-1977 ובהתפרעות, לפי סעיף 152 לאותו החוק.
2. ביום 5.7.14, סמוך לשעה 21:00 אירעה התפרעות בלתי חוקית ורבת משתתפים בכניסה לכפר אם טובא. במסגרת ההתפרעות יידו עשרות צעירים, חלקם רעולי פנים, אבנים לעבר כוחות המשטרה שהיו במקום. בנוסף, במסגרת ההתפרעות הובערו עגלות זבל וצמיג, ונורו זיקוקים לעבר כוחות הביטחון. הנאשם, אשר היה רעול פנים, השתתף בהתפרעות ויידה מספר אבנים לעבר כוחות המשטרה ואף שרף קרטונים.
3. המאשימה, אשר עמדה על חשיבות הערכים החברתיים של שמירה על הסדר הציבורי, מחד גיסא, ושמירה על שלמות גופם של השוטרים, מאידך גיסא, עותרת לקביעת מתחם עונש הולם שבין 6 חודשי מאסר בפועל ל-14 חודשי מאסר בפועל. המאשימה סבורה כי לנוכח חומרתה של ההתפרעות וכן בשל הצורך בהרתעה כללית, יש לקבוע עונש שיימצא בחלקו הגבוה של מתחם הענישה ההולם.
4. ב"כ הנאשם עותר לקביעת מתחם עונש הולם שבין חודש מאסר בפועל ל-6 חודשי מאסר בפועל. לטענתו יש להתחשב בכך שהנאשם יידה שתי אבני בלבד, שכן מספר האבנים שיידה לא נקוב במפורש בכתב האישום, וכי לא נגרמו נזקים בגוף וברכוש כתוצאה מהתפרעות זו.
5. ב"כ הצדדים ביקשו להתחשב בכך שהנאשם הודה בהזדמנות ראשונה, כי הוא צעיר, יליד 1992, וכי אין לו עבר פלילי מכל סוג שהוא.

דין

6. הערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות הוא הצורך החשוב בשמירה על הסדר הציבורי ועל בטחון הציבור, על יכולתם של התושבים לנוע בחופשיות ברחובות עירם מבלי לחשוש כי ייקלעו לתוך זירת התפרעות אלימה. ערך מוגן נוסף שאינו נופל בחשיבותו הוא שמירה על שלמות גופם של כוחות הביטחון.
7. נסיבות האירוע בגינו הורשע הנאשם מלמדות, כי מדובר בהתקהלות של עשרות אנשים, חלקם רעולי פנים, אשר הפרו את הסדר הציבורי, יידו אבנים לעבר שוטרים, העלו אש בחפצים שונים וירו זיקוקים לעבר כוחות הביטחון. כל אלה פגעו קשות בסדר הציבורי במקום וסיכנו באופן ממשי את כוחות הביטחון, אשר ניסו להשיב את הסדר על כנו.
8. יש להצטער על כך כי אירועים מסוג זה פוקדים את העיר ירושלים בעת האחרונה לעיתים תכופות. עובדה זו מלמדת על מידת הסכנה הגבוהה לפגיעה בערכים המוגנים באמצעות העבירות בהן הורשע הנאשם.
9. למרבה המזל, באירוע זה לא נפגע איש מכוחות הביטחון תוך כדי ההתפרעות. חרף האמור, מדובר בהתפרעות במדרג גבוה יחסית של חומרה, וזאת בשל האמצעים שבהם נעשה שימוש על ידי ההמון המתפרע.
10. בית המשפט המחוזי קבע בשורה של פסקי דין, כי מתחם העונש ההולם בעבירות מן הסוג שבו הורשע הנאשם נע בין חודשי מאסר ספורים בפועל לבין שנת מאסר בפועל ויותר (ראו לדוגמה עפ"ג (ירושלים) 45440-10-13 **מדינת ישראל נ' אבו מאדי** (ניתן ביום 18.11.13); ע"פ (ירושלים) 41746-02-14 **איברהים חמד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.5.14); עפ"ג (ירושלים) 48515-02-14 **פאיז קאווס נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.6.14)).
11. לנוכח הנתונים שהובאו לעיל, אני קובעת שמתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם הוא בין חודשי מאסר ספורים בפועל לבין 13 חודשי מאסר בפועל.
12. אשר לעונש המתאים בתוך המתחם, אציין כי הנאשם הוא בגיר כבן 22, חסר עבר פלילי, אשר נטל אחריות על מעשיו והודה בהזדמנות הראשונה בעבירות שבוצעו זה מקרוב. עם זאת לא ניתן להתעלם מכך, כי בדברו האחרון הנאשם לא הביע ולו מילה אחת של חרטה או צער על מעשיו, וכל שביקש הוא לשוב לשגרת חייו עובר לאירוע.
13. בקביעת העונש הראוי בתוך המתחם, על פי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, יש לשקול מנגד גם את ההכרח להרתיע את הרבים לנוכח ריבוי אירועי ההתפרעות בעת האחרונה, בפרט באזור ירושלים. תופעה זו הולכת וצוברת תאוצה ויש בה פגיעה של ממש בתחושת הביטחון של התושבים, ואף בביטחונם בפועל. אני סבורה כי יש סיכוי של ממש שהחמרת הענישה בגין מעורבות בעבירות מן הסוג שבהן היה מעורב הנאשם, יש בה כדי להביא להרתעה כללית ואין מדובר בשיקול שמשקלו זניח.
14. לאחר ששקלתי את הנסיבות לחומרא ולקולא, ומשסברתי שאין מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם, החלטתי לגזור על הנאשם עונש הנמצא ברף הבינוני של המתחם.
15. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו 14.7.14.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על אחת העבירות בהן הורשע או עבירת אלימות כלשהי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ג אב תשע"ד, 19 אוגוסט 2014, בנוכחות הצדדים.